

BUTLLETI

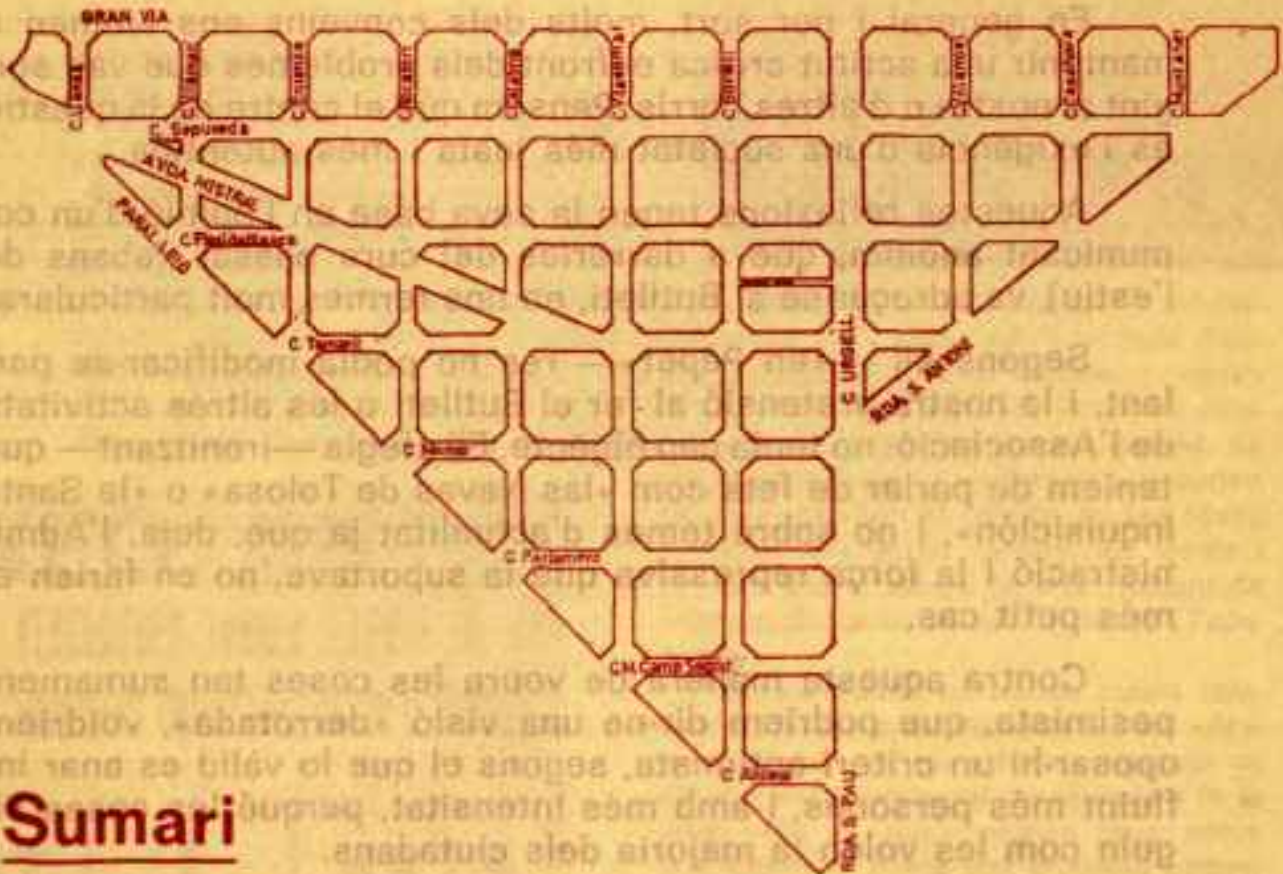
n.º 4231

de l'Associació de Veïns

del Barri de Sant Antoni

Viladomat, 78-3.º

Barcelona, Novembre 1974

Sumari

Editorial: Llibertat d'opinió.

Gran Price.

Informe del grup "carestia de vida".

Informació dels fets ocorreguts al num. 161 del carrer Tamarit.

Sobre l'entitat municipal metropolitana.

El "sí" a la federació.

Qui destrueix el Xalet?

Editorial: Llibertat d'opinió

Tot i les moltes limitacions, que donem per descomptades a l'hora de comunicar-nos amb els veïns, derivades tan de les nostres insuficiències com de la magnitud dels problemes amb que s'enfronta la societat actual, pensem que una de les tasques més interessants a emprendre es la intercomunicació.

Tan si es a un nivell merament informatiu, com si es tracta d'una presa de posició col·lectiva, l'Associació i el seu Butlletí, poden jugar un important paper d'intermediaris i esser, cada vegada més realment, ressó de les opinions dels qui ens envolten.

En general i per sort, molts dels conveïns ens animen a mantenir una actitud crítica enfront dels problemes que van sorgint al nostre o d'altres barris. Pensem que el centre de la qüestió es l'exigència d'una societat més justa i més autèntica.

Aquestes reflexions tenen la seva base en l'opinió d'un comunicant anònim, que a darreries del curs passat (abans de l'estiu) va adreçar-se al Butlletí, en uns termes molt particulars:

Segons ell —«en Pepet»— res no podia modificar-se parlant, i la nostra pretensió al fer el Butlletí o les altres activitats de l'Associació, no tenia cap objecte. Ell afegia —ironitzant— que teníem de parlar de fets com «las Navas de Tolosa» o «la Santa Inquisició», i no sobre temes d'actualitat ja que, deia, l'Administració i la força repressiva que la suportava, no en farien el més petit cas.

Contra aquesta manera de veure les coses tan sumament pesimista, que podriem dir-ne una visió «derrotada», voldriem oposar-hi un criteri optimista, segons el que lo vàlid es anar influïnt més persones, i amb més intensitat, perquè les coses siguin com les volen la majoria dels ciutadans.

No som partidaris de les majories silencioses, que tan de moda s'han posat darrerament a molts països. Si, en canvi, creiem en la participació de la majoria, d'una forma o altra, en les tasques públiques.

Pensem que una forma de participació, i no pas la menys important podria ésser la d'opinar fàcil i obertament. Això es el que defensem avui i aquí, més que no pas unes determinades solucions. Es tractaria, segons nosaltres, d'un pas previ per arribar a aconseguir-les.

GRAN PRICE

per Josep M.º Carandell

Em sembla prou significatiu que els llibres i guies de Barcelona no dediquin cap atenció a «El Price». He revisat una cinquantena d'obres que tinc a casa sobre la ciutat; he anat al «Museu d'Història», a la Hemeroteca, a la Biblioteca de Catalunya i n'he sortit amb les mans buides. Mínimes referències tangencials si que les he trobades, però no m'eren de cap utilitat a l'hora d'aclarir la data de fundació de l'entitat, de construcció de l'edifici, o d'esbrinar quines foren les seves activitats abans i després de la Guerra civil.

Les guies i llibres sobre les ciutats acostumen a ser polítiques. Els ajuntaments i els governs estan interessats en presentar les urbs com a vitrines d'establiments comercials on només hi figuren els productes més vistosos i menys perillosos. Els autors d'aquella mena de llibres pensen també així. Parlen de catedrals, d'esglésies, de Museus, de grans edificis senyorials, de parcs i jardins, de les grans avingudes modernes. I, si parlen del món popular, és només de les seves relíquies: els antics carrers, les festes i tot allò que el temps ha anat buidant de vida per deixar-ne només la closca i l'aparença.

En els llibres es troben nul·les referències a «La casa del poble», als «Ateneus obrers», a les infinites entitats on la gent del quart estat es reuneix i fa la seva vida. Si llegiu alguna cosa sobre una fàbrica o sobre una empresa comercial, no serà pas per la gent que en ella treballa, sinó per el prestigi que amb la seva riquesa donen al país.

Estic segur que amb temps, trobaria moltes persones que m'expliquessin com va fer-se i que s'en va fer d'El Price. Persones d'edat han recordat que varen assistir, en aquesta entitat, a un míting de l'Emperador del Paraïllero, o d'en Lluís Companys, amb petites anècdotes que fluen més sobre aquestes personalitats que sobre el mateix Price.

Una cosa és segura, però. Que si

BOXEO - GRAN PRICE
VENCEDORES TORNEO GUANTE DE ORO
FINALISTAS TROFEO DEL RE. BARON DE ESPONELLA
PARA LA CONQUISTA DEL TROFEO ILUSTRE BARON DE ESPONELLA 1949

CRUZ DIAZ II	TROFEO ILUSTRE BARON DE ESPONELLA 1949	NETE HILL.
VICHU SERRANO		GIL PEREZ
SAYOS II		SAYOS I
VERDASCO		VILARDELL

(Fotos: Institut Municipal d'Història)

abans de la guerra aquella sala esplèndida per la seva estructura arquitectònica, va servir per reunions polítiques i actes populars de tota mena, després del 39 es convertí en el mirall d'una societat infantilitzada, esportizada i religiosament dirigida. Aquí no em cal demanar a ningú informacions. El Price es troba en la meua geografia personal com potsar cap altre entitat de Barcelona. Allí els anys quaranta, anava jo a veure el circ; a la sortida ens regalaven una trompeta i un barret de paper. No era gaire més el que les escoltes i la societat donaven aleshores als nens, com si no fossin altra cosa que maniquís sense cervell per a pensar i múscles per actuar. Al final d'aquella mateixa dècada, a la Setmana Santa, el Padre Laburu, trencava els timpans dels fidels amb la seva oratoria tan sagrada com reaccionària; reconsagrada que deia el meu avi. I no el sentien només els que es trobaven a l'interior de la sala. Els altaveus turmentaven tot el veïnat, tot el barri de Sant Antoni, del Pedró, de Tailers. La cara dels mítings s'havia convertit en la creu del P. Laburu. Però, cal dir-ho, aquells sermons demostraven les possibilitats de vida popular del local, encara que allí no s'hi anés a parlar, només a escoltar.

El Price en l'actualitat

(Foto: arxiu Associació)

Als anys cinquanta, vaig anar dues o tres vegades a veure lluita lliure, encara que a mi no m'agradava ni aquesta lluita ni la boxa. Recordo més els crits de la gent: «Mossega-li l'ull» i frases com aquesta, que també pertanyen al meu lèxic sentimental des d'aleshores.

I poc abans de derribar-se El Price, a les postrimeries dels anys seixanta, vaig tornar a visitar-lo, perquè una editorial, la Tusquets, va celebrar la festa de la seva fundació allí. Jo vaig preguntar a Beatriz de Moura i Oscar Tusquets perquè havien escollit El Price, i ella em va dir que tenia unes possibilitats tècniques com cap altre local de Barcelona. En efecte, quatre projectors de cine creuaven sobre les parets oposades els seus films còmics, d'en Charlot i d'en Buster Keaton. I ell em va rememorar els mateixos records d'infantesa: el circ, el P. Laburu, la lluita lliure...

Quan es va derribar El Price jo esperava que la veu popular, per mitjà dels diaris, protestaria contra aquella amputació d'un dit d'història. Però la protesta va ser mínima i es limità a records sentimentals.

També la «Casa del poble», del carrer d'Aragó, ocupada des de l'any 39 per la policia, va desaparèixer fa ben poc, i ara és un edifici modern i privat. Tota la vida popular activa es va cloent i només queden els records. Per els joves, ni això.

Però els més joves, i els altres, tenen necessitat de trobar-se, de reunir-se, de discutir, de sentir propostes, de fer la vida des de baix i no de rebre fórmules des de dalt. I El Price pot ser un arquetipus que sorgeix de la memòria popular com a lloc de reunió pública. Només amb locals oberts com aquest pot ser autèntica, no ja la participació popular, sinó la direcció popular de la cosa pública.

CURSETS DE CATALA

Novament s'han organitzat el cursos de català que aquest any tindran dos nivells: **Elemental i Superior**. Les classes es donaran el dimarts i dijous de 8 a 9 del vespre l'elemental, dilluns i dimecres de 9 a 10 del vespre el superior.

Curso Elemental. — Pensado no solamente para catalanes hablantes sino también para qué los que hablan castellano puedan inscribirse.

Curs Superior. — S'insistirà en el treball personal, prenent com a punt de partida el comentari de textos.

Us podeu informar al telèfon 223 29 08 de 9 a 10 del vespre tots els dies.

Us recordem que tots els dimecres, de 6 a 9 del vespre, l'Assistent Social està al despatx de l'Associació per tot tipus de consulta que vulgueu fer-li.

L'Esbart dansaire **SANT ANTONI** després del lapsus de les vacances, ha començat els assajos dels tres grups que el componen, petits, mitjans i grans. Però així com als grups dels petits i mitjans hi ha il·lusió per a seguir, ens trobem que en el grup dels grans hi manca gent, demanem a nois i noies de més de 16 anys que vinguin a fer gran i complert el nostre esbart. Us esperem.

Informe del grupo "carestía de vida"

En el anterior Boletín de la Asociación, informamos de la creación del Grupo de Carestía de Vida y expusimos nuestros objetivos.

En este momento, en que los precios suben de una forma angustiosa, el grupo tiene como tarea inmediata: hacerse oír, oponerse a los «visto bueno» de los organismos de Control de Precios y suplir la necesidad de información que tienen las amas de casa.

Desde que empezamos, nuestro trabajo se ha reducido al cursillo de Alimentación, y a una carta de protesta por el aumento de tarifas de metro, firmada conjuntamente con otras Asociaciones.

El Curso de Alimentación, al que acudieron un centenar de personas, creemos que sirvió para cubrir una falta de información sobre una alimentación racional, para dar la oportunidad a las amas de casa de reunirse y discutir los problemas cotidianos de la «cesta de la compra». Problemas que individualmente no se pueden resolver.

En otros barrios en los que existen grupos como el nuestro, se han hecho últimamente campañas sobre un alimento determinado, el pan. En Bellvitge, donde se producían graves irregularidades en el suministro, los vecinos protestaron públicamente cortando la circulación y consiguieron normalizar el servicio (se da el caso de que en esta zona todas las panaderías son del mismo propietario). En Turó de la Peira, también se hizo una campaña parecida, pero el resultado fue diferente. Era, en la mitad de los casos, «poner entre la espada y la pared» a unos comerciantes que también lo están.

Creemos que estas actividades no deben ir contra los comerciantes del barrio, ni contra los tenderos de las paradas, sino contra los que retienen y especulan con los alimentos, y contra los organismos que lo permiten.

Han de ser los compradores junto con los comerciantes quienes tienen que intentar cambiar la situación. En este sentido, cuanto más seamos mejor.

Es por esto que le sugerimos acuda a la Asociación para canalizar a través de ella los esfuerzos de todos,

Pronto iniciaremos unas charlas sobre productos que están siendo objeto de especulación y acaparamiento (como el azúcar o el aceite) y sobre las normas que deben cumplir los alimentos

Si desea participar en la preparación de estos actos, deje su dirección y teléfono en el buzón de la Asociación o llame al teléfono 254 58 66.

LE ESPERAMOS.

Informació dels fets ocorreguts el mes de juliol, a la casa núm. 161 del carrer de Tamarit

El dia 16 de juliol proppassat vam llegir als diaris que la casa núm. 161 del carrer de Tamarit es va haver de desallotjar, com a mida de seguretat, davant el perill imminent d'enfonsar-se.

Els motius: poca previsió en les obres del solar veí. L'empresa constructora E.V.I.C.L.A., S. A., treballava en els fonaments d'un nou edifici i va afectar la paret de la casa, quedant la planta baixa i el primer pis al descobert, enfonsant-se el primer replà de l'escala.

De llavors ençà, res més s'ha dit de la situació en que varen quedar els veïns que hi vivien. Posats en contacte amb alguns dels afectats, hem pogut arribar a conèixer quina és la realitat en que es mouen actualment les cinc famílies que l'habitaven.

L'empresa constructora s'ha fet càrrec de les despeses de reconstrucció de la part de l'edifici que va ésser afectat per les seves obres, així com de l'allotjament i manteniment dels que no han pogut anar a raure a casa d'algun familiar. El comerç que hi ha a la planta baixa, rep a compte dels beneficis no assolits, durant el temps que duri l'actual situació, una quantitat per ells fixada, quedant encara, per determinar, l'indemnització pel gènere enmagatzemat, i que, en gran part, s'ha perdut.

La tornada a les seves vivendes, que es creia seria a primers del passat mes d'octubre, ha estat ajornada, perquè la situació de la finca és més greu del que aparentment semblava, doncs, ara, al treballar-hi, han descobert noves esquerdes, i per tant, encara no es pot precisar quan estarà llesta i amb garanties per habitar-la.

Els veïns han anomenat un advocat que defensi els seus interessos enfront de l'immobiliaria E.V.I.C.L.A., S. A., així com un arquitecte per supervisar les obres de reconstrucció.

També en tot aquest temps, s'han produït canvis en l'estructura física del carrer, sense que ningú hagi donat cap mena d'aclariment al respecte; així, de bon començament es va tallar la circulació, creiem que en previsió del perill que suposava la casa. Dies després es va permetre la circulació per la meitat del carrer; més tard, la barrera va ésser retirada fins a la vorera, i ara només ocupa el lloc necessari a la constructora. Ningú no sap el perquè de totes aquestes variacions i ningú sap tampoc perquè els veïns no reben informació referent als fets ocorreguts i de l'actual situació de les obres. Sembla com si aquests fets fossin acceptats per l'ajuntament i pels veïns com la cosa més natural, quan hauria d'ésser tot el contrari.

No oblidem que si bé no hi va haver víctimes, en altres casos sí n'hi ha hagut, i no s'ha pres cap mesura cara a que fets com aquests no es tornin a produir.

Informe sobre l'entitat municipal metropolitana

Després de la presentació de mils de milers d'impugnacions al Pla Comarcal i dels interessos que han presionat en el Govern Central, el 24 d'agost —a l'estiu, com tot fet que pot ésser causa de conflicte— d'aquest any, surt un decret pel que es crea l'ENTITAT MUNICIPAL METROPOLITANA (EMM).

Explicuem breument el contingut d'aquest decret.

La EMM la constitueixen tres òrgans que són el Consell Metropolità, la Comissió Administrativa i la Gerència Metropolitana. Els caps de cada u d'aquests organismes són directament anomenats pel Ministeri de la Governació.

La representativitat és només a nivell de batlles essent en aquest cas Barcelona majoritària (10), però dels ajuntaments amb poca població tan sols quatre d'ells estaran representats.

El Consell Metropolità és el que té per funcions proposar, informar, orientar, redactar i impulsar tasques de planejament, deixant al marge tota actuació urbanística. Per altre banda pot aprovar plans de serveis públics (transports, aprofitament d'aigua i electricitat, serveis funeraris i cementiris, i d'altres de la mateixa mena).

La Comissió Administrativa pot dirigir, informar i organitzar les directrius del Consell. La Gerència és l'òrgan executiu de la comissió administrativa.

Amb tot això encara no hem arribat al que té exactament el poder decisiu d'actuació. Aquest és l'Òrgan Desconcentrat, compost per: el Governador Civil, un delegat del Ministeri de la Vivenda, el gerent de la EMM, un representant de cadascun de set ministeris, un de la Organització Sindical, i dos membres experts en urbanisme, anomenats pel Ministeri de la Vivenda.

Un altre dels grans assoliments del decret és l'ampliació del règim fiscal de Barcelona a tots els municipis de la EMM, amb el que si fins ara Barcelona aportava el 20 % dels impostos de l'Estat Espanyol, això augmentarà substancialment la quantitat dels tributs.

La forma de fiscalitzar tota mena de possibles actuacions de la EMM, segons el decret, són les rendes, el producte dels patrimonis (?), el rendiment dels serveis, les subvencions i **auxilis** que vulguin benèvolament concedir l'Estat, la Diputació i els municipis integrants, els **donatius** d'altres entitats i particulars (sic), l'aportació dels ajuntaments constituents, i d'altres de la mateixa mena. Sembla que amb tot això, la EMM serà realment molt pobre.

Però el més important és que, si bé tots els homes de l'Administració ho han negat, el resultat d'aquest decret és l'abolició **total** del Pla Comarcal del 53 i la seva revisió, a la que tots hi vàrem opinar.

Els beneficiaris d'aquesta entitat han estat els grans especuladors. Per a ells no els hi representa gran destorb traslladar-se fora dels municipis de la EMM, mentre que els petits no poden fer-ho.

Pensem també que si fins ara ens feia por viure en la ciutat de quasi més densitat del món, ara ens ho farà el fet de viure en la comarca de major densitat del món. I si fins ara, era Barcelona la que patia les conseqüències de la superdensitat, ara serà tota la comarca, i per trobar un lloc d'esplai, tindrem d'anar com a mínim a 50 km.

Es per tot això que, els que vàrem signar l'impugnació al Pla Comarcal, exigint representativitat en els òrgans de l'Administració, no podem consentir que una entitat anomenada EMM, que cap problema sembla solucionar, estigui totalment dirigida des del Govern Central.

ADQUIRIU LOTERIA. SEMPRE TOCA!

Ull al 32.834!

L'Associació, com cada any, ha fet loteria de Nadal. La trobareu a tots els establiments del barri o a la Secretaria de la mateixa Associació.

CINE-CLUB KEATON

CICLE: LA POR NOSTRA DE CADA DIA, en cinc horribles capítols.

9 de novembre: «El hundimiento de la casa Usher», de Jean Epstein. «El gabinete del Dr. Caligari», de R. Wiene.

16 de novembre: «King-Kong», d'Ernest B. Schoedsack i M. C. Cooper.

23 de novembre: «Jonathan», de Hans W. Geissendörfer.

30 de novembre: «Psicosis», d'Alfred Hitchcock.

7 de desembre: «Cua de cuc (Vampyr)», de Pere Portabella.

Tot-hom a patir! A les 22,15 a Rocafort, 42 (Floridablanca).

El "sí" a la federació

Com ja és conegut, la nostra Associació forma part de la Federació d'Associacions de Veïns des de juny passat. També son conegudes les activitats que un nombrós conjunt d'Associacions portaven a terme.

Paral·lelament existia una Federació que aglutinava, principalment, Associacions de comerciants i de carrers amb una activitat quasi limitada a aspectes molt parcials de la vida ciutadana.

Coincidint amb la darrera renovació de la Junta de la Federació, vàrem creure, conjuntament, que fora important aglutinar a totes les associacions per a tractar els problemes amb més contundència.

No obstant, hi havien moltes susceptibilitats, malgrat el desig d'ambdues parts de posarse d'acord. La millor manera per a fer-ho era negociar aquests acords. Aquests foren:

- Compromís de convocar una Assemblea extraordinària per aprovar la possible modificació dels estatuts.
- Crear una comissió dedicada a l'estudi de la problemàtica dels barris.
- Per a la vinculació d'aquesta comissió amb la Junta directiva, assistirà a les reunions un representant de la comissió com vocal adjunt.

Amb aquests punts acceptats hem començat a treballar, intentant que la Federació prengui partit respecte als problemes de la ciutat, recolzant les reivindicacions dels veïns dels barris i que s'eliminin les trabes en que sovint es troben les Associacions, fomentant la vida associativa de tota la ciutat.

Fins ara la comissió Problemàtica de barris, de la qual la nostra Associació forma part, ha portat a les assemblees un paper destacat, aprovant-se en el curt espai de temps:

- L'alegació al Pla Comarcal.
- Creació de diferents grups de treball (defensa del consumidor, sanitat, urbanisme, educació).
- Una entrevista amb el rector de l'Universitat sol·licitant sigui exclosa la selectivitat.
- Un informe sobre l'Entitat Municipal Metropolitana, lliurat al cap del govern.
- Tractar amb l'alcalde Masó tot allò que ens preocupa.
- Una entrevista mensual amb el governador civil, per part de la Junta de la Federació, per a tractar els diversos problemes amb que ens trobem.

Esperem que d'aquesta nova experiència en surti una major representativitat i les diferències que hi hagin en el tractament dels problemes siguin enriquidores per a tots, convertint la Federació en l'instrument vàlid de les aspiracions dels veïns de Barcelona.

Qui destrueix el Xalet?

Malgrat les gestions que en el seu dia varen fer un grup de pares per a salvar-lo com escola. Malgrat les gestions del col·legi d'Arquitectes, de la Premsa, de diverses entitats culturals de Barcelona i dels veïns, que en un acte força nombros i representatiu donàrem una alternativa per a salvar-lo de les excavadores, l'Ajuntament, Belles Arts, la Diputació, tothom, es treu el mort de sobre.

El fet és que, des de que el gener passat es va enviar tot el «dossier» a la Direcció General de Belles Arts perquè li donés la qualificació de «Monument Històric Artístic d'Interès Provincial» que el protegís d'ésser enderrocat, només ens consta que l'esmentada Direcció General diu en data de març: «Con esta misma fecha doy instrucciones al Consejero Provincial de Bellas Artes, para que se interese en este asunto y me comuniqué el estado de su tramitación.» ¡Molt bé, tal dia farà un any!

Els veïns hem vist que la casa està molt deteriorada, amb els finestrons oberts i els vidres trencats, les ceràmiques trencades en bona part, la porta oberta per on hi entren infants a jugar i que poden fer-se mal, les conduccions de l'aigua (de plom) arrencades, fins i tot van deixar sense aigua al veïnat —no ens estranyaria que aviat s'instal·lés algú a viure-hi.

No senyors, això no és seriós. De qui és la responsabilitat perquè res d'això passi? Mentre tant es tramita aquest expedient, qui és el responsable de vetllar per la integritat física del Xalet? No serà que quan la casa estigui ben fotuda, quan no es pugui recomposar, serà un factor determinant per fallar a favor de la demolició?

L'Associació ha fet tot el que havia de fer, i seguirà fent-ho mentre quedin dues pedres, una sobre l'altre. Però no podem accelerar els tràmits, ni podem dir-li al Núñez i Navarro que no faci el seu negoci. Però si exigim, que, mentre no s'hagi dit l'última paraula, que ningú toqui ni una rajola.

Recordem que, arrel de la xerrada d'en Cirici Pellicer del gener passat es va constituir un grup de veïns interessats en defensar dues propostes:

1. Salvació del Xalet, com una obra molt significativa del Modernisme.
2. Aprofitament d'aquest com edifici d'us comunitari.

Com es despren del nostre article d'avui, no ens fem enrera d'aquest plantejament.

CAJA DE AHORROS "SAGRADA FAMILIA"

Caja Confederada

Libretas de ahorro a la vista

Libretas de ahorro a plazo

Cuentas corrientes a la vista

Servicio de pago de recibos

Préstamos personales

Préstamos hipotecarios

Prestamos con garantía de valores

Tarjeta 6000

Moneda extranjera

Cheques de viaje

Intercambio de operaciones con todas las Cajas de Ahorros

a su servicio en:

CENTRAL:

Rivadeneira, 6 / Plaza de Cataluña (Tel. 207.12.08)

Cardenal Tedeschini, 55 (Congreso)

P.º Zona Franca, 182-184 / Fundición, 33-35

Viladomat, 247-249 / Rosellón

Provenza, 379-381 / Nápoles, 256

Lauria, 20 / Caspe, 31

Aribau, 121 / Rosellón

P.º Maragall, 386-388 / Petrarca

Avda. Mistral, 36 / Rocafort

Aribau, 272-274 / Mariano Gubi

Plaza Comas, 11-12 (Las Cortes)

Virgen Lourdes, 5-11 (Trinidad)

Artesanía, 96 (Guineueta)

Rambla del Cazador, 2 (Guineueta)

Menorca, 35 (Veneda)

Consejo de Ciento, 204 / Villarreal, 94

Sagrera, 174 / Portugal, 4

Jaime Huguet, 6 / Plaza Hermanos Serra, 1

Avda. Madrid, 90 / Juan de Sada

BADALONA:

Avda. Alfonso XIII / esq. c/. San Lucas

PREMIA DE MAR:

Avda. 27 de Enero, 132

¡Vale más quien sirve mejor!

